

VIZURE SARAJEVSKE ZIME

Pojam koji je ovo današnje vrijeme naslikalo novim bojama; dalo mu neke nove i svoje tonove i tako, uz ovu neponovljivu i poznatu sarajevsku patinu stvorilo je čudesan svijet autentičnosti i raznovrsnih asocijacija.

Sarajevska zima, dakle, nije samo pojam jednog vremenskog razdoblja; nije ni dekorativni izraz jednog kalendarskog štimunga; nije ni nagovještaj jednog življenja u ambijentu ledenica i snježnog tepiha. Možda je sve to pomalo, ali zasigurno nije samo to.

To je grad – kao veliki njegov zaljubljenik, nobelovac Ivo Andrić – „u svakom smislu riječi”, a to znači „taj grad svojim građevinama, baštama i ulicama koje su ispisane i nacrtane na padinama strmih bregova kao na stranicama napola otvorenih knjiga”.

Pa ni onda Sarajevska zima nije iskazala sebe, makar nudila i kolorit ledom i snijegom raskošno izvezenih bašta, za koje daleke 1550. godine venecijanski ambasador Zeno veli da po ljepoti i raskoši ne zaostaju za onima u Padovi.

Sarajevska zima, kao simbolika, kao autohton pečat, jeste zapravo više iskaz jednog duha koji tako snažno i uporno želi da prati ovaj grad; da ga redovno obilazi u svim njegovim kutovima – od sokaka do bulevara, od čepenaka do butika, od štandova do aula, pozornica, tribina i transverzala. Iskaz znači, jednog nemira i neprekidne želje da svugdje, na svim mjestima, njegov duh bude prisutan; da zrači; da se ne miri sa postojećim; da živi...

Ovih zimskih dana na svakom koraku, na svakom uglu, izlogu i fasadi, možete naći sačuvana olimpijska znamenja i obilježja, kao neku vrstu svojevrstnog spomenara na februarско vrijeme 1984. godine, kada je tako snažno i daleko, upravo iz ovog grada, zračio prema svijetu duh olimpizma i ljudske nade u mir i sreću čovjekovu.

A možete li, bar časak, maštom preći, recimo, u vrijeme u kojem su mase, upravo na ovim mjestima olimpijskih znamenja i svježih uspomena, klicali negdje 1779. godine pretečama danas slavni аsova bob i ledenih pisti? „Kušanme”, velike cehovske proslave čizmara, kovača, berbera, sedlara i drugih zanatskih majstora, bile su, u pravom smislu riječi, masovne sarajevske predstave duha i snage, spremnosti i umijeća. Dok su sa ratnih bojišta stizale u grad vijesti o pohodima, bitkama, masakrima i mrtvima, niz strme i zaleđene sokake masa je